

સ્વ — તંત્રે; સ્વયં — સુખી

સ્વ — તંત્રે; સ્વયં — સુખી, સ્વાયત્ત પરિણામ;

મુરઝાતી નથી તેવી, મૌલિક — મહેક છું.

મદ — ઝરતી ચાંદનીની, અમી — ઝર્ષા ખુમારી;

શ્રુત—મેઘ—મલ્હારે, સ્વ — પર દીપક વ્યક્ત છું.

અવસ્થામાં અસ્વસ્થ, સ્વ-સ્વસ્થ ‘વ્યવસ્થિત’;

કુદરતી રચનાનો ફોડ, જાણનાર “હું” જ છું.

સ્વસ્તિકનો સર્વાધાર, પ્રગટ-દીપ બ્રહ્માંડી;

કુદરતી-અતાગ ‘રાઝ’, નિયમ-રાજ મૂળ છું.

સ્વયં — સિદ્ધ ‘જ્ઞાન’ “જ્ઞાની” અ — ક્રમિક મુક્તક;

લોકા — લોકે જાણભેદ, મુક્તિ — પ્રકાશક છું.

સંપ્રદાય, મજહબ, વાડાબંધીથી અતીત;

વાણીના ઉદય પૂર્વે, પરાપૂર્વ ‘સંજી’ છું.

